

nok ikke, hvad der skulde henføres til Statens særlige Anliggender i finansiel Henseende, dersom det ikke skulde være de directe og indirecte Statter og de personlige Afgifter. De directe Statter ere vel bevarede som særlige Anliggender, men, som sagt, de indirecte og personlige Statter ere, efter som de ere opførte i det Finanslovudkast, vi behandle iaar, overgivne til de fælles Anliggender, og der er virkelig megen Grund til at befrygte, at, naar Finansloven kommer til endelig Behandling, vil Afstemningen komme til at gaae i den selv samme Retning som ifjor. Dernæst ere ogsaa Statsactiverne uden videre opførte som Fællesindtægter, og derved lider Danmarks Rige et ganske overordentligt Tab. Det er ikke engang blevet bemærket af det ærede Finansudvalg, at ikke alene Overskuddet af den grønlandske og færøiske Handel og af Porcellainsfabriken, der tidligere have staaet opførte i Finansloven som særligt tilhørende Kongeriget, nu ere gaaede ind under Statsactiverne, baade i den Finanslov, som gjælder for iaar, og i det Finanslovudkast, som foreligger til Behandling, men at der i dette sidste endogsaa er opført blandt de fælles Anliggender alle de betydelige Summer, som angaae Statsactiverne og ere komne ind under Statsactiverne, netop ved Salg af danske Domainegodsfer, uagter disse Summer, hvad man nu end maatte ville bestemme derom, dog dengang bleve betragtede og erklærede for at være Danmarks Riges særlige Indtægter, — ja, det gaaer saavidt, at endogsaa Indtægter af Bygninger ved Kjøbenhavns Toldbod og af Kjøbenhavns Børs ere opførte blandt Statsactiverne, saa at selv Overskuddet af disse Bygninger skal tilfalde Holsteen med 23 pCt. Det gaaer dog virkelig vel vidt, og vi komme ikke bort derfra, dersom vi nu gaae hen og vedtage Forslaget til Indskrænkning i Danmarks Riges Grundlov, saaledes som det foreligger.

Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at, som Sagerne nu staae, ere vi i en betydelig Selvmodsigelse; der er en Forvirring i vor Finanslov, thi der støder man blandt Andet paa, at Rangskatten skal være en Fællesindtægt, men, naar vi see hen til de islandske Intrader, er der Rangskatten, som idetmindste udgjør mere, end man skulde vente fra

Island, beregnet til Danmarks særlige Indtægt af Island, og dette stemmer jo altsaa heller ikke dermed, men maaskee Thinget er beredt paa ogsaa at tage disse hundrede Rigsdaler bort fra de islandske Intrader, for at Underbalancen derved kan blive saameget større, thi den skulle vi beholde selv. Dernæst er det ogsaa ordnet saaledes, at vore Intrader af Drefunds- og Strømtolden ogsaa skulle være en Fællesindtægt, og saaledes see vi da ogsaa bortstrømme 23 pCt. af Drefundstolden og den øvrige Strømtold, og til Gjengæld skulle vi altsaa faae 60 pCt. af den øvrige Strømtold, men, naar vi see efter, faae vi det ikke; thi i Finansloven er der ikke talt et eneste Ord om Elbtolden; for at finde den, maa man søge møjsommeligt efter, indtil man i en Anmærkning i Statsbudgettet finder, at det er Noget, der er beregnet til særegen Indtægt for Lauenborg. Nu gad jeg vide, hvorledes Rigsdagen vil forsvare for sig selv og det danske Folk under en saadan Forvirring, og for saadanne Ting ere blevne klarede og ordnede, at gaae ind paa at overføre saa væsentlige og betydelige Indtægter, som med Rette henregnes til de for Kongeriget særegne, til Fællesindtægterne, hvorved Danmarks Rige vilde tabe over 1 Million om Aaret. Der var idag Spørgsmaal om Penges Anvendelse til Jernbaner, og af den høitærede Premierminister blev der ytret, at det kunde være betænkeligt nok, hvorfra Pengene skulde tages til at staae den første Prioritet i Jernbaneanlægget, men derimod nærer man ingen Betænkelighed ved at tage en Million om Aaret uden mindste skjellig Grund og kaste den til Lybterne, men, naar det er Penge, som skulle anvendes til Landets eget Gavn, til Handelens Fremgang og Ophjælpning, maa man meget betænksomt spørge, hvorfra skulle vi tage Pengene? — det er forøvrigt Noget, jeg finder i sin gode Orden, — men det seer besynderligt ud, saalænge vi have en Million eller Mere at kaste ud om Aaret. Under disse Omstændigheder skal jeg da ikke alene for min egen Person vedblive at stemme imod denne Sag; men rigtignok ogsaa lægge danske Mænd alvorligt paa Hjerte at betænke sig vel, for de siige Ja. Bistnok vide vi, at der forestaaer en Opløsning, det er vel ikke